

[Prieme.]

længer den saakaldte midlertidige Lov for to Aar. I den nuværende Lovs § 5 findes en Bestemmelse, der paa en ejendommelig Maade gør Staten til „sleeping partner“ i dette meget store Foretagende.

Jeg gjorde mig ved Lovens Vedtagelse og Behandling her i Tinget til Talsmand for det urimelige og uheldige i, at der blev indført en saadan Ordning. Jeg synes, at de høje Afgifter, som Staten paa anden Vis oppebærer, maa være tilstrækkelige til, at Staten ikke ogsaa ud over det Udbytte, der ellers kan opnaas ved Produktionen, skal sikre sig en særlig Afgift. Det viser sig da ogsaa, at den Maade, hvorpaa Dyrkerne og Fabrikkerne ellers vilde have kunnet ordne et daarligt Aar som det Aar, vi nu gaar ud af, ikke stod til Raadighed, fordi Staten i de gode Aar tog det Overskud, som ellers med Rette burde være tilfaldet Dyrkerne og Fabrikkerne. Jeg tror derfor ikke, hvis man fortsætter med Lovgivningen paa denne Maade og med en saadan Bestemmelse, at man vil have store Chancer for ud i Fremtiden at komme ud af det, man kalder den midlertidige Lov. Man har i Aar benyttet Lejligheden ved dette Lovforslags Behandling her i Tinget til at stille Fabrikkerne ugunstigere, end de var ved den tidligere Lovgivning, og jeg vil gerne sige — og kan for saa vidt tilslutte mig de Udtalelser og den Diskussion, der var mellem det ærede Medlem Hr. Hasle og det ærede Medlem Hr. Fisker i Dag —, at jeg tror ikke, Forholdene er saaledes, at man paa det økonomiske Omraade tjener Landet og Landets Interesser ved at beskære Mulighederne for Dannelsen af Kapital paa den Maade, som man efterhaanden paa en lang Række Omraader er kommet ind paa. Jeg forstaaer ikke, at Regeringspartierne ikke har lært mere af det, der er sket ude i Verden, at man ikke har lært af Rusland, Tyskland, Østrig og alle de andre Lande, der har været ude for den Kalamitet, som det er ikke at have Kapital — og jeg kan jo ogsaa henvise til vort eget Land.

Det ærede Medlem Hr. Fisker blev paa afgørende Vis min Partifælle det ærede Medlem Hr. Hasle Svar skyldig, da det ærede Medlem Hr. Hasle sagde, at det var klart for enhver, at den Tillid, som der burde være til den danske Kapital, til Økonomien her i vort Land, absolut ikke er til Stede. Det er jo fremgaaet af alle de Beretninger, der er kommet i dette Aar fra Banker og fra Grosserer-Societetets Komité og andre, at Kapital i stor Udstrækning søger til Udlandet. Det er ikke saa længe siden,

at man af Sveriges Banker blev gjort bekendt med, at der derovre befandt sig 98 Mill. Kr. udenlandsk Kapital, og der er for mig ikke nogen Tvivl om, at en meget væsentlig Del af dette Beløb er her fra Landet. Det er for mig givet, at naar man paa alle de Omraader, som den siddende Regering efterhaanden er kommet ind paa, søger at begrænse bestaaende Muligheder for et rimeligt Udbytte af Kapitaler, for et saadant Udbytte, som kan opnaas paa andre Steder og i andre Lande, kan man overhovedet ikke hindre Kapitalen i at søge andetsteds hen.

Jeg har for saa vidt med Glæde set, at man byder Roedyrkerne en højere Pris, og gaar ud fra, at de Medlemmer af Udvalget, som er fra den Egn, er sagkyndige paa det Omraade, saaledes at det er ret og rimeligt, at man giver Roedyrkerne denne Forhøjelse. Jeg vil gerne gøre mig til Talsmand for, at man ikke alene ser paa den ene Part, men ogsaa paa den anden, at det gamle Ord om leben und leben lassen i noget højere Grad kom i Højsædet her paa Rigsdagen, end det efter min Opfattelse hidtil har været.

Hans Hansen (Rørby): Under Behandlingen af Lovforslaget om Toldafgifterne for nogle Dage siden stillede jeg et Spørgsmaal, som jeg ikke fik Svar paa den Dag; det var nærmest stillet til Det konservative Folkepartis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Drachmann, og gik ud paa, om man fandt Tillægsafgiften rimelig og paakrævet. Jeg fik ikke noget Svar paa Spørgsmaalet dengang; det drejer sig i Henhold til de Betragtninger, jeg har gjort gældende med Hensyn til Fordyrelse af Sukker, om noget, som i høj Grad vedrører det Lovforslag, vi her har til Behandling.

De Tal, jeg har nævnt i den Anledning, er ikke blevet bestridt. Jeg havde opstillet en Beregning, hvorefter Sukkerforbruget for de danske Forbrugere bliver tordryret med 43 200 000 Kr., og at man derved kun opnaar at skabe Arbejde for ca. 15 000 Arbejdere i Sukkerøemarkerne og i Fabrikkerne med en samlet Arbejdsløn paa 20 Mill. Kr. Jeg spurgte, om det var rimeligt at bibeholde en saadan Ordning. Jeg har ikke faaet Svar fra Det konservative Partis Ordfører, men har i Dag faaet Svar fra den socialdemokratiske Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, der finder det rimeligt. Det er typisk og betegnende, at Socialdemokratiets Ordfører finder det rimeligt, at Befolkningen betaler en Overpris paa Sukker paa 43 Mill. Kr. Jeg nævnte i